

UWV

Kennisverslag

2017-8

Ed Berendsen
Peter Rijsburger

VOLUMEONTWIKKELINGEN

Duiding van de ontwikkelingen in de sociale
zekerheid, in het bijzonder de WIA en de WW

Kenniscentrum UWV

Oktober 2017

Het UWV Kennisverslag is te vinden op

<https://www.uvw.nl/kennis>

Voor vragen over de publicatie:

telefoon (020) 687 51 88 of (020) 687 54 89

Ed Berendsen
Peter Rijnsburger

De instroom van oudere arbeidsongeschikten neemt toe. Dit is nog niet het gevolg van de verhoging van de pensioenleeftijd.

Volumeontwikkelingen

Samenvatting

Onder invloed van de steeds rooskleuriger economische omstandigheden neemt het aantal WW-uitkeringen snel af. Daarentegen zien we bij de WIA een steeds verdere toename van de instroom. Een reden voor deze toename is dat oudere werknemers langer doorwerken. Niet alleen neemt het aantal oudere werknemers toe, ook het risico om arbeidsongeschikt te worden stijgt.

Dit zijn de belangrijkste waarnemingen:

- In 2017 zien we een verdere toename van de instroom in de WIA. Die is vooral het gevolg van de stijging van de instroom bij de groep mensen met een vast dienstverband (zieke werknemers): +9%.
- Een belangrijk deel van deze instroomstijging komt voor rekening van mensen in de leeftijdscategorie 60+. De instroom bij deze leeftijdscategorie is in 2016 drie keer zo groot als bij de andere leeftijdscategorieën.
- Er zijn 2 redenen voor de toename van de instroom van oudere werknemers. Door het afschaffen van de vervroegde uitkeringsregelingen werken mensen langer door en zijn er dus meer werkenden in de leeftijdscategorie 60+: tussen 2012 en 2016 is dat aantal met 55% gestegen. Daarnaast zien we ook een toename van de instroomkans. Dit geldt vooral voor mensen die ouder zijn dan 62 jaar.
- Hoewel de instroomkans snel stijgt voor werknemers van 63 jaar en ouder, is het tot nu toe niet zo dat die kans groter is dan voor de 60-62-jarigen.
- Door de economische omstandigheden neemt de instroom in de WW momenteel snel af. Sinds het dieptepunt van de crisis in 2014 is de jaarlijkse instroom van nieuwe WW-uitkeringen met 200.000 afgenomen. Ook het aantal uitkeringen neemt snel af: in juli 2017 waren er 100.000 minder WW-uitkeringen dan begin 2016.
- Hoewel het aantal WW-uitkeringen in snel tempo afneemt, zijn we er nog lang niet. Vermoedelijk bereikt de WW pas in 2020 een niveau dat vergelijkbaar is met eerdere economische hoogtepunten.

WIA en WW onder de loep

Periodiek publiceert UWV een kennisverslag waarin de volumeontwikkelingen van de socialezekerheidswetten die onder de verantwoordelijkheid van UWV vallen, worden beschreven en geduid. Dit is zo'n kennisverslag. De belangrijkste kengetallen uit die wetten zijn opgenomen in tabel 2. We gaan in dit verslag in het bijzonder in op de ontwikkelingen bij de WIA en de WW. Bij de WIA kijken we ook of we iets kunnen zeggen over de gevolgen die het langer doorwerken heeft op de kans op arbeidsongeschiktheid.

Ontwikkelingen bij de instroom in de WIA

In UKV 2017-5 Wat is er aan de hand met de WIA?¹ zijn we uitgebreid ingegaan op de toename van de instroom in de WIA in 2016. In 2016 kwam de instroom in de WIA 11,8% hoger uit dan in 2015: 40.000 in 2016 tegen 35.800 in 2015. We concludeerden toen dat de stijging van de instroom geconcentreerd was bij 2 groepen van WIA-verzekerden: werknemers (mensen die gedurende de hele wachttijd voor de WIA in loondienst waren) en WW'ers. We hebben nu zicht op de eerste helft van 2017 en de vraag is of er iets veranderd is in dit beeld.

Tabel 1 laat zien dat de instroom in de eerste helft van 2017 opnieuw fors gestegen is, zij het minder dan in 2016. We verwachten dat de instroom voor heel 2017 uitkomt op 42.800 tegen 40.000 vorig jaar. Als we verder inzoomen, dan zien we dat de stijging bij de IVA met 10% bijna even groot is als in de eerste helft van 2016. De stijging van de instroom in de WGA is echter duidelijk afgenomen (5%). De reden hiervoor is een uiteenlopende ontwikkeling bij de herkomstgroepen. De instroom in de WGA neemt bij de zieke WW'ers nog maar beperkt toe (4%) en bij de einddienstverbanders neemt deze zelfs af met 6%. De instroom in de IVA neemt bij beide groepen daarentegen toe met dubbele cijfers. Bij de 2 andere herkomstgroepen (zieke werknemers en uitzendkrachten) gaat de toename van de instroom bij de IVA en WGA gelijk op.

Tabel 1

	1e helft 2015	1e helft 2016	1e helft 2017	Mutatie (%)	
				2016 t.o.v. 2015	2017 t.o.v. 2016
Totale instroom WIA, waarvan	17698	19941	21.165	13%	6%
IVA	4.260	4.832	5.304	13%	10%
WGA	13.438	15.109	15.861	12%	5%
Naar herkomstgroep (zie box 1):					
Zieke werknemers, waarvan	8.765	9.788	10.655	12%	9%
IVA	2.778	3.060	3.317	10%	8%
WGA	5.987	6.728	7.338	12%	9%
Zieke WW'ers, waarvan	4.712	6.010	6.369	28%	6%
IVA	879	1.200	1.346	37%	12%
WGA	3.833	4.810	5.023	25%	4%
Einddienstverbanders, waarvan	3.577	3.581	3.443	0%	-4%
IVA	524	497	546	-5%	10%
WGA	3.053	3.084	2.897	1%	-6%
Zieke uitzendkrachten, waarvan	644	562	698	-13%	24%
IVA	79	75	95	-5%	27%
WGA	565	487	603	-14%	24%

1

Berendsen, E. & Deursen, C. van (2017).
Wat is er aan de hand met de WIA? UWV
Kennisverslag 2017-5. Amsterdam.

2

Berendsen, E. & Deursen, C. van (2017).
 Wat is er aan de hand met de WIA? UWV
 Kennisverslag 2017-5. Amsterdam.

Vergeleken met de eerste helft van 2016 is de toename van de instroom bij de zieke WW'ers in de eerste helft van 2017 fors lager: 6% tegen 28%. Dit is volgens verwachting. De stijging van de instroom bij deze groep is het verlate gevolg van de economische crisis. De uitstroom uit de WW wegens ziekte (= relevante WW-populatie²) bereikte zijn hoogtepunt in 2015 om daarna af te nemen. Dat betekent dat de instroom in de WIA zijn hoogtepunt 2 jaar later bereikt, in 2017. Vanaf 2018 verwachten we dat de instroom vanuit deze groep snel zal dalen conform de ontwikkeling bij de WW.

De voornaamste oorzaak van de verdere stijging van de instroom in de WIA is nog steeds de toenemende instroom vanuit de groep zieke werknemers. In die zin is het beeld in de eerste helft van 2017 dus niet veel veranderd. Hoewel de toename bij deze groep iets kleiner is dan in de eerste helft van 2016, is er met 9% nog steeds sprake van een sterke stijging. UWV doet onderzoek naar de achtergrond hiervan.

Box 1

Belangrijke begrippen voor de analyse van de WIA

De WIA kent 2 regelingen: de IVA (= Inkomensvoorziening volledig arbeidsongeschikten) en de WGA (= Werkhervatting gedeeltelijk arbeidsongeschikten). De IVA is er voor mensen die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt zijn. De WGA is er voor mensen die gedeeltelijk arbeidsongeschikt zijn (ongeveer een derde van de WGA'ers) of volledig arbeidsongeschikt zijn met nog kans op verbetering van het arbeidsvermogen (ongeveer twee derde).

Binnen de WIA onderscheiden we in dit artikel 4 herkomstgroepen:

Zieke werknemers (1 groep):

Mensen die een dienstverband hebben op het moment dat zij ziek worden en dit gedurende de eerste 2 ziektejaren behouden. De begeleiding en re-integratie van deze groep valt onder verantwoordelijkheid van de werkgever.

Vangnetters (3 groepen):

- zieke WW'ers: mensen die ziek worden terwijl ze een WW-uitkering hebben;
- einddienstverbanders: mensen die ziek zijn bij het einde van het dienstverband of binnen 4 weken na de beëindiging van het dienstverband ziek worden;
- zieke uitzendkrachten: idem voor mensen met een uitzendbaan.

Vangnetters hebben recht op een Ziektewet-uitkering en vallen voor begeleiding en re-integratie onder de verantwoordelijkheid van UWV. De werkgever kan er ook voor kiezen om eigenrisicodragers voor de Ziektewet te zijn. In dat geval is hij zelf verantwoordelijk. Voor deze analyse definiëren we uitzendkrachten als mensen die in de uitzendsector (sector 52) werken.

Hoewel de achtergrond van de instroomtoename nog niet helemaal duidelijk is, kunnen we in ieder geval wel zeggen dat een deel van de stijging het gevolg is van het meer en langer doorwerken van oudere werknemers: de instroom bij de leeftijdscategorie 60+ is in 2016 drie keer zo groot als bij de andere leeftijdscategorieën. In de volgende paragraaf gaan we hier verder op in.

Langer doorwerken leidt tot meer instroom in de WIA

In het afgelopen decennium zijn de regelingen voor vervroegd uittreden afgeschaft en sinds 2013 wordt de pensioenleeftijd stap voor stap verhoogd. De laatste maanden komt bij steeds meer organisaties (bijvoorbeeld het pensioenfonds Metaal & Techniek) de vraag op of we daarin niet te ver zijn gegaan³.

Het directe effect van het afschaffen van de vervroegde uittredingsregelingen en het verhogen van de pensioenleeftijd is dat het aantal werkenden in de leeftijdsklasse 60 jaar en ouder snel toeneemt⁴. Het aantal mensen dat voor de WIA is verzekerd (= mensen die werken in loondienst en WW'ers), steeg in de periode 2012-2016 met 55%. Het aandeel 60-plus steeg in die periode van 5,3% in 2012 naar 8,2% in 2016. Onder gelijkblijvende omstandigheden heeft dat tot gevolg dat ook de instroom in de WIA toeneemt.

Voor we de ontwikkeling van de WIA-instroom vergelijken met de ontwikkeling van de populatie WIA-verzekerden is het van belang om op te merken dat er een wachttijd bestaat van 2 jaar tussen werken, ziek worden en instromen in de arbeidsongeschiktheidsregeling. Dat betekent dat de mensen die zijn ingestroomd in 2014, voortkomen uit de verzekerden in 2012, enzovoorts. Tussen 2014 en 2016 is de instroom van de 60-plussers in de WIA gestegen van 5.289 in 2014 naar 7.551 in 2016, ofwel een stijging van 43%. In periode 2012-2014 nam het aantal verzekerden toe van 394.000 naar 474.000, een toename van 20%. De instroom in de WIA stijgt dus ruim 2 keer zo snel als de onderliggende populatie. Het verschil tussen deze 2 percentages is de ontwikkeling van het instroomrisico⁵, dat toegenomen is.

3

Zie bijvoorbeeld: Troost, N. (2017, 12 juli). Pensioen komt te laat voor zware beroepen, verdubbeling afgekeurde ouderen in metaalindustrie. *De Volkskrant*. <https://www.volkskrant.nl/economie/aantal-afgekeurde-ouderen-stijgt-sterk-zware-beroepen-halen-pensioen-vaak-niet-meer-a4505793/>.

4

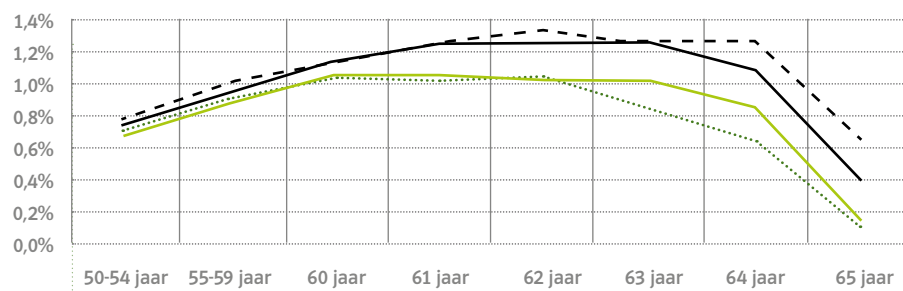
Overigens speelt ook de toenemende participatie van vrouwen hierbij een rol. Met name de vrouwen in de leeftijdsklasse 55 jaar en ouder hadden en hebben nog een achterstand en zijn bezig om deze in te lopen.

5

Als maat voor het instroomrisico gebruiken we het instroompercentage, dat gedefinieerd is als de instroom in het gegeven jaar gedeeld door het aantal verzekerden 2 jaar eerder: $\text{Instroomkans}(t) = \frac{\text{Instroom}(t)}{\text{Verzekerden}(t-2)} \cdot 100\%$.

Figuur 1

INSTROOMPERCENTAGE WIA NAAR LEEFTIJD (50-PLUS), 2014-2017°

^o 2017 is een schatting op basis van de eerste 6 maanden.

..... 2014 — 2015 — 2016 - - 2017 (schatting)

In figuur 1 is het instroompercentage weergegeven voor 50-plussers, waarbij de leeftijdsjaren 60 en ouder afzonderlijk zichtbaar zijn. Een aantal dingen valt op:

- Het instroompercentage stijgt met toenemende leeftijd.
- Dat geldt echter tot circa 62 jaar, daarna neemt het percentage weer af.
- Hoewel het instroompercentage voor mensen ouder dan 62 in het verleden lager was, stijgt dit de afgelopen jaren. Daardoor is het instroompercentage van de 63- en 64-jarigen in 2017 vergelijkbaar geworden met dat van de 60-62-jarigen.
- Voorlopig zien we bij het instroompercentage een plafond van 1,25%.

Hoe moeten we dit interpreteren? De stijging van het instroomrisico met toenemende leeftijd is niet ingewikkeld. Naarmate mensen ouder worden neemt de kans op gebreken en dus arbeidsongeschiktheid toe. Het instroomrisico loopt op tot circa 60 jaar. In het verleden daalde het instroomrisico daarna weer. De reden daarvoor is dat mensen met (een groter risico op) gezondheidsproblemen vervroegd met pensioen konden via de VUT of een andere regeling. De mensen die door bleven werken, waren de mensen zonder gezondheidsproblemen met een relatief laag risico op arbeidsongeschiktheid (healthy-workereffect). Na het afschaffen van de VUT in 2008 werken alle mensen langer door, en dus ook de mensen met een gezondheidsrisico. Hierdoor verdwijnt het healthy-workereffect en stijgt het gemiddelde instroomrisico voor de ouderen geleidelijk.

Wat we nu zien is vooral het effect van het afschaffen van de vervroegde uittreedingsregelingen. De verhoging van de pensioenleeftijd heeft nog geen direct effect op de arbeidsongeschiktheidskans. Immers, om met 65 jaar de WIA in te kunnen stromen moet iemand ziek geworden zijn met 63 jaar. Wat uiteindelijk de gevolgen zijn van het verhogen van de pensioenleeftijd voor de WIA, moet nog blijken. Een eerste schatting is wel mogelijk. Als we ervan uitgaan dat het instroomrisico voor 65-, 66- en 67-jarigen uiteindelijk vergelijkbaar is met de plafondwaarde uit figuur 1 (circa 1,25%), en het aantal verzekerden in de leeftijdsjaren 63 t/m 67 vergelijkbaar wordt met het aantal 62-jarigen, dan zal de instroom in de WIA in 2025 circa 10% hoger zijn dan in 2016.

Doordat 60-plussers langer doorwerken hebben zij een toenemend risico op arbeidsongeschiktheid. Voorlopig is dit risico echter niet hoger dan voor 60-jarigen. Bovendien is het risico op arbeidsongeschiktheid met gemiddeld 1,25% per extra gewerkt jaar niet echt groot. Door het verhogen van de pensioenleeftijd van 65 naar 68 jaar neemt het cumulatieve risico voor een werkende toe met circa 4%.

Ontwikkelingen in de WW

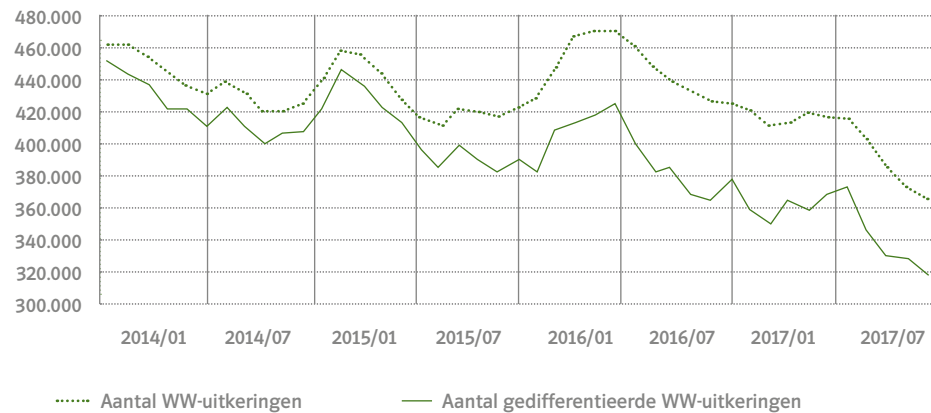
De economische vooruitzichten worden steeds rooskleuriger. Het Centraal Planbureau (CPB) heeft de verwachting over de economische groei voor 2017 verhoogd naar 3,3%, en voor 2018 naar 2,5%⁶. Dit vertaalt zich ook in een sterk afnemende WW-instroom en een snel afnemend aantal WW-uitkeringen. In 2017 verwachten we in totaal een instroom van 395.000 nieuwe WW-uitkeringen. Dit is bijna 20% minder dan in 2016. Vergeleken met 2014, het hoogtepunt van de crisis, is de instroom van nieuwe uitkeringen met ruim 200.000 afgenomen. Figuur 2 laat de ontwikkeling van het aantal WW-uitkeringen zien. Bij het aantal WW-uitkeringen kwam de daling pas na het begin van 2016 op gang. Maar vanaf april 2016 gaat het hard. Het aantal WW-uitkeringen is in 16 maanden met ruim 100.000 gedaald.

6

CPB (2017). *Macro Economische Verkenning 2018*. Den Haag.

Figuur 2

ONTWIKKELING WW-UITKERINGEN

De daling van het aantal WW-uitkeringen kwam pas laat op gang, vergeleken met de ontwikkeling bij de instroom (zie tabel 2, Kengetallen). De reden hiervoor ligt bij de beleids- en uitvoeringseffecten van de Wet werk en zekerheid (Wwz), zie box 2. In eerdere UWV Kennisverslagen⁷ zijn we daar uitvoerig op ingegaan. Het aantal WW-uitkeringen geeft daarom geen goed beeld van de onderliggende economische ontwikkeling. De ontwikkeling van het aantal gedifferentieerde WW-uitkeringen is daar een betere graadmeter voor. In die grootheid wordt het aantal WW-uitkeringen gecorrigeerd voor de uitvoeringseffecten van de Wwz (zie registratie-effect in box 2). Als we naar de ontwikkeling van het aantal gedifferentieerde WW-uitkeringen kijken, dan zien we dat er eigenlijk al sinds 2014 sprake is van een daling, zeker als we rekening houden met het seizoenspatroon in de WW. De WW kent namelijk een duidelijk seizoenspatroon. Dat zien we zowel bij het aantal WW-uitkeringen als bij het aantal gedifferentieerde WW-uitkeringen.

7

Berendsen, E. & Akkerman, C. (2016). Wat gebeurt er met de WW? *UWV Kennisverslag 2016-4*. Amsterdam, en: Berendsen, E. & Akkerman, C. (2016). Inkomstenverrekening in de WW. *UWV Kennisverslag 2016-7*. Amsterdam.

Box 2

Wet werk en zekerheid en de WW

Inkomstenverrekening

Op 1 juli 2015 is de mogelijkheid van inkomstenverrekening ingevoerd als onderdeel van de Wwz. Vóór de invoering van de Wwz kende de WW als hoofdregel dat wanneer een WW-gerechtigde (deels) ging werken, het aantal uren dat hij of zij werkte in mindering werd gebracht op de WW-uitkering (de zogenoemde urenverrekening). De systematiek van urenverrekening leidde tot een lager totaalinkomen in de situatie dat een WW-gerechtigde het werk hervatte tegen een loon dat lager was dan de hoogte van de uitkering. Met de invoering van de Wwz is deze systematiek vervangen door de systematiek van inkomstenverrekening,

met als doel een dergelijk financieel nadeel tegen te gaan en werkhervatting tegen een lager loon niet te ontmoedigen. De invoering van inkomstenverrekening heeft een beleidseffect en een registratie-effect.

Beleidseffect:

Bij inkomstenverrekening wordt een deel van de (extra) inkomsten in mindering gebracht op de uitkering, het andere deel wordt niet in mindering gebracht. Hierdoor is werkhervatting vanuit de WW altijd lonend en leeft de verwachting dat WW'ers eerder een baan zullen accepteren dan het geval was vóór invoering van de Wwz. In het vervolg zullen we dit het beleidseffect noemen. Voor de WW heeft het

beleidseffect naar verwachting 3 gevolgen:

- (1) Het aandeel kleine WW-uitkeringen neemt toe, waardoor
- (2) het totale bedrag aan WW-uitkeringen afneemt, maar
- (3) gemiddeld zullen mensen langer in de WW zitten.

Registratie-effect:

Om inkomstenverrekening mogelijk te maken, is de uitvoering van de WW veranderd. De werkloze krijgt zijn WW-uitkering pas betaald nadat hij of zij over de voorafgaande maand een inkomstenopgave heeft ingediend. Bovendien wordt niet langer per 4 of 5 weken betaald, maar na afloop van een kalendermaand. Dit later betalen van uitkeringen heeft gevolgen voor de statistische gegevens over de WW. Een uitkering wordt bijvoorbeeld pas geregistreerd als beëindigd wegens werk als duidelijk is dat het inkomen gedurende 2 maanden hoger is dan 87,5% van het maandloon (bestendigheidsvoorwaarde)⁸.

In die 2 maanden keert UWV geen uitkering uit, er is sprake van een zogeheten staartnultuitkering. De uitkering is dus in feite beëindigd, maar deze beëindiging wordt in een latere kalendermaand geregistreerd dan het geval zou zijn geweest vóór de invoering van inkomstenverrekening. Dit later registreren van beëindigingen van de WW-uitkering heeft geen effect op de genoten WW-duur van de uitkeringsgerechtigden. Wel leidt het in de periode waarin de urenverrekening wordt vervangen door inkomstenverrekening (juli 2015 – december 2017) in de telsystematiek tot minder uitstroom en meer nultuitkeringen en vervolgens tot een stijging van het aantal WW-uitkeringen. We noemen dit het registratie-effect van inkomstenverrekening. Om te corrigeren voor het registratie-effect is een nieuwe grootheid gedefinieerd: het aantal gedifferentieerde WW-uitkeringen. Het aantal gedifferentieerde WW-uitkeringen is het aantal WW-uitkeringen minus het aantal staartnultuitkeringen.

8

Berendsen, E. & Akkerman, C.
Inkomstenverrekening in de WW.
UWV Kennisverslag 2016-7. Amsterdam.
Ook andere redenen van beëindiging worden later geregistreerd bij de nieuwe wijze van uitvoering.

Waar staan we nu bij de WW?

De werkloosheid is sterk aan het afnemen en we hebben gezien dat dat ook het geval is bij de WW. Eind 2018 zijn er naar verwachting nog 295.000 WW-uitkeringen. De vraag is dan: hoe staat het nu met het niveau van het aantal WW-uitkeringen? Van belang is om op te merken dat we komen uit een langdurige periode met zeer hoge WW-aantallen. Deze situatie was uitzonderlijk en vergelijkbaar met de jaren tachtig van de vorige eeuw. Op het dieptepunt van de crisis (begin 2014) waren er 460.000 WW-uitkeringen. Op het dieptepunt van de vorige economische cyclus (2002–2008) waren dat er 339.000, ofwel tijdens de laatste crisis waren er veel meer WW-uitkeringen. Het lijkt erop dat we op de goede weg zijn, maar eind 2017 komen we met 345.000 WW-uitkeringen (zie tabel 2) pas in de buurt van het dieptepunt van de vorige economische crisis. Tijdens de hoogconjunctuur in 2001 en 2008 waren er circa 160.000 WW-uitkeringen. We kunnen met andere woorden nog een heel stuk lager. Hoewel er sinds 2008 het een en ander veranderd is in de WW en in de maatschappij (bijvoorbeeld meer flexarbeid), zitten we zeker nog niet in een situatie die vergelijkbaar is met de hoogconjunctuur uit de jaren 2001 en 2008. Vermoedelijk bereiken we die pas in 2020.

Tabel 2

KENGETALLEN SOCIALE ZEKERHEID, 2014-2018°

	2014 x 1.000	2015 x 1.000	2016 x 1.000	2017 raming x 1.000	2018 raming x 1.000
WW					
Instroom	605,2	583,7	491,0	395,0	339,0
Uitstroom	602,0	578,7	524,9	463,0	389,0
Lopende uitkeringen	440,8	445,9	412,0	345,0	295,0
Gedifferentieerde uitkeringen**	419,8	405,1	362,5	298,0	256,0
Uitkeringsjaren	364,0	338,9	332,8	288,0	243,0
WIA					
Instroom	36,9	35,8	40,0	42,8	43,5
Uitstroom	14,1	16,1	16,6	19,2	19,9
Lopende uitkeringen	209,6	229,6	253,4	277,0	300,6
Uitkeringsjaren	168,5	187,8	207,1	228,1	249,7
WAO					
Instroom	1,0	0,9	0,7	0,7	0,6
Uitstroom	31,2	28,8	22,8	21,3	19,9
Lopende uitkeringen	343,0	315,1	293,0	272,3	253,1
Uitkeringsjaren	289,9	267,7	249,0	231,5	215,4
WAZ					
Instroom	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
Uitstroom	2,5	2,1	1,6	1,6	1,4
Lopende uitkeringen	17,2	15,1	13,5	12,0	10,7
Uitkeringsjaren	14,1	12,4	11,0	9,8	8,8
Wajong					
Instroom***	17,4	4,5	4,2	4,5	4,4
Uitstroom	5,7	6,3	6,1	6,1	5,9
Lopende uitkeringen	250,6	248,8	247,1	245,5	244,0
Uitkeringsjaren****	199,3	203,7	203,7	204,0	204,3
Vangnet-Ziektewet*****					
Instroom	202,5	204,3	221,6	230,4	231,6
Uitkeringsjaren	91,6	88,0	90,8	90,9	90,3

* Ramingen zijn gebaseerd op de Macro Economische Verkenning 2018 (CPB).

** Gedifferentieerde uitkeringen = lopende WW-uitkeringen - staartnuitkeringen.

*** In 2015 is de Participatiewet ingevoerd waardoor er alleen nog instroom in de Wajong is van zogenaamde heropende Wajong-rechten en van mensen die duurzaam geen arbeidsmogelijkheden hebben.

**** Wajong-uitkeringsjaren zijn exclusief Wajongers werkzaam in sociale werkplaatsen.

***** Exclusief ERD (eigenrisicodragers). De aantallen van de overige wetten zijn inclusief ERD.

Bron: UWV.

